

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 3Co/156/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7817209174
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 04. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Angelika Sopoligová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2019:7817209174.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Angeliky Sopoligovej a členov senátu JUDr. Evy Feťkovej a JUDr. Ladislava Duditša v spore žalobcu Prima banka Slovensko, a.s. so sídlom Žilina, Hodžova 11, IČO: XX XXX XXX proti žalovanej C. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom U., Z. XXXX, o zaplatenie 1.768,- eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Rožňava zo dňa 30. januára 2018 č. k. 15Csp/207/2017-61

rozhodol:

Z r u š u j e rozsudok vo výrokoch pod č. II. a III. a v rozsahu zrušenia v r a c i a vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Rožňava (ďalej iba „súd prvej inštancie“ alebo „súd“) rozsudkom označeným v záhlaví rozhodol v tomto znení:

I. Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi sumu 1.383,25 Eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.383,25Eur od 25.7.2017 do zaplatenia do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a.

III. Žalobcovi p r i z n á v a nárok na náhradu trov konania v rozsahu 50,30 %. O výške náhrady trov rozhodne súd po právoplatnosti rozsudku samostatným rozhodnutím.

2. Žalobca sa žalobou zo dňa 6.9.2017 domáhal voči žalovanej zaplatenia sumy 1.768,-Eur spolu s úrokom v sume 71,69 Eur, úrokom z omeškania v sume 1,03 Eur, úrokom vo výške 11,5 % ročne z nezaplatennej istiny 1.768,- Eur od 25.7.2017 do zaplatenia, úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne z nezaplatennej istiny 1.768,- Eur od 25.7.2017 do zaplatenia a z nezaplatených úrokov 71,69 Eur od 25.7.2017 do zaplatenia a náhrady trov konania.

3. Súd prvej inštancie rozsudok odôvodnil tým, že sporové strany uzavreli dňa 16.07.2015 úverovú zmluvu č. XXXXXX, na základe ktorej poskytol žalobca žalovanej peňažné prostriedky vo výške 2.000,-eur. Predmetnú úverovú zmluvu posúdil súd prvej inštancie ako zmluvu spotrebiteľskú, na ktorú sa vzťahujú ustanovenia Občianskeho zákonníka a zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (ďalej len „ZoSÚ“) a konštatoval, že zmluva sa neriadi ustanoveniami a režimom Obchodného zákonníka. Dospel k záveru, že poskytnutý spotrebiteľský úver je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov podľa § 11 ods. 1 písm. b/ ZoSÚ, pretože v zmluve o úvere chýbajú náležitosti podľa ust. § 9 ods. 2 písm. l/ tohto zákona. Vychádzajúc z tejto skutočnosti súd prvej

inštancie uzavrel, že žalobca poskytol žalovanej úver vo výške 2.000,-eur, pričom žalovaná žalobcovi uhradila sumu vo výške 616,75 eur a preto súd priznal žalobcovi len plnenie, ktoré žalobca poskytol žalovanej vo výške 1.383,25 eur od 25.07.2017 do zaplatenia a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol. Pri úrokoch z omeškania došiel k záveru, že tieto nepresahujú zákonom dovolený úrok z omeškania podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s ust. § 3 nariadenia vlády č. 87/95 Z.z.. Výrok o trovách konania odôvodnil podľa § 255 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 2 CSP. Žalobcovi, ktorý si uplatnil náhradu trov konania, priznal súd prvej inštancie nárok na náhradu trov konania v rozsahu 50,30%, nakoľko žalobca mal úspech v prevažnej časti uplatneného nároku, v rozsahu 75,15% a žalovaná mala úspech iba v rozsahu 24,85% (75,15%- 24,85%).

4. Proti výroku rozsudku označeného pod č. II., ktorým súd v prevyšujúcej časti žalobu zamietol podal v zákonnej lehote (včas) odvolanie žalobca v zmysle odvolacích dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. f/ a h/ CSP, nakoľko súd prvej inštancie došiel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

5. Odvolateľ nesúhlasil s názorom súdu prvej inštancie, že zmluva o úvere sa neobsahuje náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 písm. l/ ZoSÚ, nakoľko neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o úvere sú aj obchodné podmienky banky, v ktorých sa popisuje anuitné splácanie tak, že výška každej splátky je rovnaká. Skladá sa z časti splátky istiny úveru (amortizácia úveru) a časti pripadajúcej na platbu riadnych úrokov z úveru. Z uvedeného vyplýva, že počet a termín splátok istiny aj úrokov sú rovnaké a sú určené termínom splatnosti anuitnej splátky. To platí aj pre údaj o výške splátky. Z uvedeného je zrejmé, že zmluva obsahuje informáciu o výške, počte a termíne splátok, vrátane splátok poplatkov. Poukazoval aj na rozsudok Súdneho dvora vo veci C-42/15 Home Credit Slovakia a.s. proti Z. M., z ktorého vyplýva, že zmluva o úvere nemusí byť nevyhnutne vyhotovená ako jediný dokument, ale všetky náležitosti uvedené v článku 10 ods. 2 Smernice musia byť vyhotovené písomne alebo na inom trvalom nosiči. Zároveň uvádza, že smernice sa majú vykladať v tom zmysle, že zmluva o úvere na dobu určitú stanovujúca amortizáciu istiny po sebe nasledujúcimi splátkami nemusí vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie istiny. Tiež nie je nevyhnutné, aby zmluva o úvere uvádzala splatnosť splátok spotrebiteľa, odkazom na konkrétny dátum, pokiaľ podmienky tejto zmluvy umožňujú spotrebiteľovi bez ťažkosti a s istotou identifikovať dátumy týchto splátok. V ďalšej časti odvolania poukazuje na rozhodnutia krajských súdov v Prešove, v Trenčíne a Banskej Bystrici. Navrhoval, aby odvolací súd v zmysle § 388 CSP rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutom výroku zmenil a vyhovel žalobe žalobcu v plnom rozsahu a zaviazal žalovanú uhradiť dlžnú sumu do 3 dní od právoplatnosti rozsudku a zároveň, aby žalobcovi priznal náhradu trov konania a náhradu trov odvolacieho konania.

6. Žalovaná sa k odvolaniu žalobcu nevyjadрила.

7. Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku účinného od 21.7.2016, ďalej len „CSP“) po preskúmaní podmienok prípustnosti odvolacieho konania prejednal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), v rozsahu vyplývajúcom z ustanovení § 379 a § 380 CSP v jeho napadnutej časti spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo a došiel k záveru, že nie sú splnené podmienky pre potvrdenie ani pre zmenu rozsudku v jeho napadnutej časti, konkrétne vo výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti a súvisiaceho výroku o trovách konania (výroky pod č. II a III.)

8. Súd prvej inštancie zamietol žalobu v prevyšujúcej časti výlučne z dôvodu, že v zmluve o spotrebiteľskom úvere absentujú náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. l/ ZoSÚ a preto podľa § 11 ods. 1 písm. b/ uvedeného zákona považoval úver za bezúročný a bez poplatkov. Na základe uvedeného uzavrel, že žalobca má nárok len na vrátenie poskytnutej istiny úveru vo výške, ktorá predstavuje rozdiel medzi poskytnutým úverom a sumou, ktorú žalovaná zaplatila.

9. Odvolací súd preskúmal uvedený záver súdu prvej inštancie a došiel k záveru, že súd vec nesprávne právne posúdil, pretože ustanovenie § 9 ods. 2 písm. l/ ZoSÚ nevyložil eurokonformne tak, aby výklad uvedeného ustanovenia rešpektoval ustanovenia Smernice č. 2008/48/ES zo dňa 3.4.2008.

10. Ustanovenie § 9 ods. 2 písm. l/ zák. č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy dňa 16.7.2015 do 22.12.2015 vyžadovalo, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných

náležitosti podľa Občianskeho zákonníka obsahovala aj výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia. Súd prvej inštancie mal za to, že nakoľko žalovaná z čerpanej istiny úveru vo výške 2.000,- eur žalobcovi uhradila 616,75 eur, neuhradená istina zostala vo výške 1.383,25 eur a čo sa týka na nedodržanie ust. § 9 ods. 2 písm. l/ a § 11 ods. 1 písm. b/ zákona o spotrebiteľských úveroch, v prevyšujúcej časti súd žalobu zamietol so všeobecným konštatovaním, že poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

11. Odvolací súd v tomto smere, so zreteľom aj na ďalšie odvolacie námietky poukazuje na eurokonformný výklad ust. § 9 ods. 1 písm. l/ zákona č. 129/2010 Z.z. aj v znení účinnom od 01. 05. 2018 zákona č. 279/2017 Z.z.

12. K povinnosti členenia splátok úveru v zmluvách uzatváraných podľa zákona č. 129/2010 Z.z. odvolací súd uvádza, že nemožno od dodávateľov žiadať, aby v zmluvách uvádzali presný rozpis plánovanej amortizácie dlhu, teda rozpis splátok po častiach (samostatne vo väzbe na istinu, úrok a poplatky, keďže ust. § 9 ods. 2 písm. l/ zákona č. 129/2010 Z.z. uvádza pojem „výška“ alebo „počet“, či „termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov“, čo sa za použitia eurokonformného výkladu poníma tak, že toto ustanovenie len spresňuje, čo splátka úverov zahrňuje, nakoľko ani z dôvodovej správy k zákonu č. 129/2010 Z.z. v žiadnom prípade nevyplýva, aby zámerom zákonodarcu v zmysle tohto zákona bolo, aby ust. § 9 ods. 2 písm. k/ tohto zákona sprísnilo požiadavku zakotvenú v čl. 10 ods. 2 písm. h/ Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES zo dňa 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere, teda to, aby zmluva o úvere upravovala výšku, počet a termíny splátok ako súboru, ktorý zahŕňa istinu, úroky a aj iné poplatky s odkazom aj na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo/146/2017 zo dňa 22. 02. 2018, keďže Právny poriadok Slovenskej republiky považuje zmluvu o spotrebiteľskom úvere za právny úkon, ktorým sa veriteľ (dodávateľ) zaväzuje poskytnúť dlžníkovi (spotrebiteľovi) peňažné prostriedky v jeho prospech do určitej sumy a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

13. Podľa § 9 ods. 2 písm. l/ zákona č. 129/2010 Z.z. účastníkov v čase uzavretej úverovej zmluvy zo dňa 16.7.2015, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

14. V zmysle § 11 ods. 1 písm. b/ zákona č. 129/2010 Z.z. poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa).

15. V úvode všeobecnej časti dôvodovej správy k zákonu č. 129/2010 Z.z. sa konštatuje, že predložený návrh zákona "je svojím obsahom úplnou transpozíciou smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES ES zo dňa 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/1 02/EHS do slovenského právneho poriadku. Uplatňovaním tejto novej úpravy bude slovenský úverový trh zosúladený v rámci vnútorného trhu Spoločenstva". V závere všeobecnej časti dôvodovej správy k zákonu č. 129/2010 Z.z. sa dopĺňa, že predkladaným zákonom je Smernica transponovaná do slovenského právneho poriadku v plnom rozsahu.

16. Teda v dôvodovej správe k § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. sa zdôrazňuje zásadný význam ochrany spotrebiteľa v zmluvných vzťahoch, ktorý má mať dostatočné množstvo informácií o podmienkach úveru, nákladoch a záväzkoch, ktoré z neho vyplývajú. Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí uvádzať celkovú výšku, menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie (v zmluve musí byť zrozumiteľne uvedené, aká je celková výška a mena poskytnutého spotrebiteľského úveru, prípadne strop, do ktorého spotrebiteľ môže opakovane čerpať finančné prostriedky). Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí upravovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov (spotrebiteľ musí byť zrozumiteľne informovaný v akých termínoch, resp. kedy, v akej výške a ako dlho je povinný plniť si povinnosti (splácať istinu, úroky a iné poplatky) vyplývajúce mu zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere). Smernica ako špecifický prameň práva (norma práva) Európskej únie vyžaduje od členských štátov, aby dosiahli cieľ sledovaný smernicou prijatím transpozičných opatrení vo svojom

právnom poriadku. Členský štát musí transpozíciu smernice uskutočniť spôsobom plne zodpovedajúcim potrebám jasnosti a určitosti. Na tento účel musia byť ustanovenia smernice vykonané tak, aby bola ich záväznosť nespochybniteľná a aby sa zachovala ich konkrétnosť, presnosť a jasnosť. Nakoľko v sporoch medzi jednotlivcami je priamy účinok smernice v zásade vylúčený, vnútroštátne súdy musia skúmať, či môžu normu práva Európskej únie transponovanú určitým zákonom vykladať eurokonformne. Tento nepriamy účinok smernice nie je absolútny a eurokonformný výklad zákona nemôže nahradiť výslovné znenie zákona, nakoľko v opačnom prípade by išlo o výklad „contra legem“. To však nič nemení na tom, že zásada konformného výkladu vyžaduje, aby sa súdy pri interpretácii vnútroštátneho práva usilovali dospieť k riešeniu, ktoré je v súlade s účelom sledovaným smernicou a zaručuje jej úplnú účinnosť (pozri bližšie rozsudok Európskeho súdneho dvora C-212/107, bod 110). Rozsudok konštatoval, že Smernica bráni členským štátom, aby vo svojej vnútroštátnej právnej úprave stanovili povinnosť zahrnúť do zmluvy o úvere iné náležitosti, než sú tie, ktoré vymenúva článok 10 ods. 2 Smernice. Aj so zreteľom na to sa v praxi všeobecných súdov Slovenskej republiky vyskytujú (resp. vyskytovali) pochybnosti o tom, či textu "zmluva o úvere zrozumiteľne a stručne uvádza výšku, počet a frekvenciu splátok spotrebiteľa a prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami úveru na účely splatenia" (článok 10 ods. 2 písm. h/ Smernice) obsahovo zodpovedá text "zmluva o spotrebiteľskom úvere ... musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia".

17. Preto úmyslom zákonodarcu bolo transponovať Smernicu v celom rozsahu, čo zreteľne vyjadril aj v úvodnej časti dôvodovej správy k zákonu č. 129/2010 Z.z. Zámerom zákonodarcu teda bezpochyby nebolo, aby bolo nanovo prijímané ustanovenie § 9 ods. 2 písm. l/ zákona č. 129/2010 Z.z. účinného v čase uzavretia zmluvy t.j. dňa 16.7.2015.

18. Odvolací súd apeluje na to, že podľa čl. 10 ods. 2 písm. h/ Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS (ďalej len "Smernica") zmluva o úvere zrozumiteľne a stručne uvádza výšku, počet a frekvenciu splátok spotrebiteľa a prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami úveru na účely splatenia.

19. Podľa čl. 10 ods. 2 písm. i/ Smernice zmluva o úvere zrozumiteľne a stručne uvádza v prípade amortizácie istiny na základe zmluvy o úvere s dobou určitou právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej dĺžky trvania zmluvy o úvere. V tomto ustanovení Smernica vysvetľuje, že amortizačná tabuľka uvádza splátky, ktoré sa majú zaplatiť, a lehoty a podmienky ich úhrady; amortizačná tabuľka obsahuje rozpis každej splátky s uvedením amortizácie istiny, úrokov vypočítaných na základe úrokovej sadzby úveru a prípadne i dodatočné náklady; ak úroková sadzba nie je fixná alebo sa dodatočné náklady podľa zmluvy o úvere môžu zmeniť, amortizačná tabuľka zrozumiteľne a stručne uvádza, že údaje v nej uvedené budú platné len do najbližšej zmeny úrokovej sadzby úveru alebo dodatočných nákladov v súlade so zmluvou o úvere.

20. Článok 10 ods. 3 Smernice k tomu dodáva, že v prípade uplatnenia článku 10 ods. 2 písm. i/ Smernice veriteľ sprístupní pre spotrebiteľa výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej dĺžky trvania zmluvy o úvere.

21. Aplikujúc vyššie uvedené závery a vychádzajúc z uzavretej zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 16.7.2015, odvolací súd konštatuje, že v zmluve bola dohodnutá výška anuitnej splátky 30,01 eur, počet anuitných splátok 108, určený termín splatnosti jednotlivých splátok k 15.dňu kalendárneho mesiaca, ako aj termín konečnej splatnosti úveru 15.07.2024, z čoho je sporné vyvodiť, že zmluva neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. l/ ZoSÚ účinného v čase uzavretia zmluvy, čím je nejednoznačný záver súdu prvej inštancie, že ide o úver bezúročný a bez poplatkov podľa § 11 ods. 1 písm. b/ citovaného zákona, z tohto zákonného dôvodu.

22. Vzhľadom k hore uvedeným skutočnostiam odvolací súd zrušil napadnutý výrok rozsudku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti v zmysle § 389 ods. 1 písm. b/ a c/ CSP a v zmysle § 391 ods. 1 CSP v rozsahu zrušenia vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, pričom

v novom rozhodnutí rozhodne súd prvej inštancie aj o náhrade trov odvolacieho konania v zmysle § 396 ods. 3 CSP.

23. 32. V zmysle § 391 ods. 2, 3 CSP je povinnosťou súdu prvej inštancie v ďalšom konaní odstrániť vytýkané nedostatky a vo veci rozhodnúť v zmysle od 01. 07. 2016 účinných procesných ustanovení CSP, rešpektujúc právny názor odvolacieho súdu, so zreteľom na konkrétne odvolacie námietky žalobcu a eurokomformný výklad zákona č. 129/2010 Z.z., ako aj citované odôvodnenie uznesenia NS SR 3Cdo/146/2017 zo dňa 22. 02. 2018.

24. V novom rozhodnutí rozhodne súd prvej inštancie aj o nároku na náhradu trov odvolacieho konania podľa § 396 ods. 3 CSP.

25. Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3.0 (§ 393 ods. 2 posledná veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).